

Kol 3, 15 – serie vrucht van de Geest nr 4
Votum/groet; Ps 122: 1, 3; gebed; LB 1010: 1, 4 (kicl); lezen Kol 3, 12-17 / Ef 2, 11-18 / Fil 4, 6-7; preek; GK06 167; inl ha; viering met LB 385 / GK 183 / LB 302; afsl ha met Ef 4, 1-6; https://www.youtube.com/watch?time_continue=2&v=xvawo0pYk2k + gebed; collecte; WK 357; zegen
Bergschenhoek 3.11.2019

Wij verlangen naar vrede **dia**

Wij verlangen naar vrede. Toch? Als je kijkt naar alle strijd en geweld in de wereld. De miljoenen vluchtelingen. De chaos die oorlogen en spanningen brengen. Het houdt maar niet op. Wat doen mensen elkaar toch aan in naam van hun godsdienst of in hun zucht naar macht en invloed. Wanneer houdt het op? Ik verlang naar vrede. Op wereldschaal. Maar ook op kleinere schaal. Hoe wij mensen met elkaar omgaan. In onze samenleving, in onze buurt. In families en gezinnen. In de kerk. Ik zie zoveel conflict en strijd. Harde woorden, boze gezichten. Ik zie onvrede en ontevredenheid. Niet alleen bij anderen, net zo goed bij mezelf. Diep bij mij van binnen. Daar zit het ook. Onvrede. Ontevredenheid. Wrok. Stress. Angst. Vrede – wat staat het vaak ver bij mij, bij ons samen vandaan. Toch verlang ik naar vrede. Naar rust en harmonie. Met God, met mezelf, met anderen. Daarom ben ik blij dat Paulus vrede noemt als een van de vruchten van de Geest. Het is dus geen onbereikbaar ideaal. Een droom die nooit werkelijkheid wordt. Het mag iets zijn dat kan groeien in mijn leven, misschien klein en kwetsbaar, maar toch. Je kunt ernaar verlangen, je mag ernaar zoeken, ervoor bidden en je voor in zetten. Het wil iets zijn dat jij en ik mogen beleven in ons leven. Laten we er met elkaar naar op zoek gaan, naar de vrede van God die alle verstand te boven gaat. Vanuit die woorden van Paulus: *'Laat in uw hart de vrede van Christus heersen'*.

Vrede begint bij God **dia**

Als je verlangt naar vrede, dan ben je bij God aan het goede adres. Vrede wil God geven. Hij komt ermee naar je toe aan het begin van een kerkdienst: genade en vrede voor jou. Hij stuurt je ermee de wereld in. Ik zal je vrede geven. Als er iemand verlangt naar vrede, voor jou, voor deze wereld, dan is het wel God. Paulus noemt God vaak de God van de vrede. Vrede is waar God voor staat. Vrede is iets dat hoort bij Hem, Hem typeert. Vrede wil Hij dolgraag geven. Op wereldniveau en op de vierkante centimeter van je hart.

Het Oude Testament heeft er een mooi woord voor. *Sjaloom*. De vrede van God. Het mooie van dat woord is dat het een vrede beschrijft die veel meer is dan de afwezigheid van geweld en het zwijgen van wapens. Vaak is dat wat wij mensen al verstaan onder vrede. Er is geen strijd en geweld meer. De sjaloom van God is meer. Dan is het echt vrede. Het is weer echt goed. En dat voel je overal, op alle niveaus. Je leven is in harmonie. Er is vrede met God. Er is vrede tussen mensen onderling. Je leven is in balans, in rust, in ontspanning, gaaf en goed. Die vrede wil God geven. Daar doet Hij alles voor.

Die vrede was er ooit. Zo begon het. Zo had God het voor ogen. Met deze wereld. Met ons mensen. Maar zomaar was die vrede weg. De Bijbel vertelt het verhaal van Adam en Eva. Ze kozen voor de onvrede. We willen als God zijn. Weg vrede. Weg harmonie. Een vloek over de aarde. Strijd en verwijdering tussen mensen. Mensen met zichzelf in de knoop. Een kloof met God. Daar is het begonnen. Maar God wil het terug. Hij zet er alles voor opzij. Hij kiest niet voor de weg van met gelijke munt terugbetalen. Maar zoekt vrede. Hij komt met een vredesoffensief van liefde om ons verzet te breken, onze harde harten zacht te maken en te openen voor Hem. Jezus is zijn naam. De Koning van de vrede. Langs die weg komt vrede. Echte vrede. Sjaloom. De vrede van Christus noemt Paulus hem. Alle vrede begint bij Jezus. Hij met zijn kruis, met zijn dood, zijn leven, sterven en opstaan. In Hem biedt God jou zijn vrede aan. Ik maak het goed met jou. Ik geef vrede in jouw leven.

Verlang jij naar vrede? Wil jij een leven in vrede? Zoek het bij Jezus. Laat je met Mij verzoenen, zegt God. Kom bij Jezus. Neem zijn vrede aan. Geef Hem je onvrede, je strijd, je schuld, je wrok, onrust, alles wat jou vrede ontnemt. Hij geeft je er vrede voor terug.

Wil jouw hart beheersen **dia**

Die vrede wil God geven in je hart. Diep bij jou en mij van binnen. In het centrum van ons leven. Ik vind het mooi om dat te horen uit Paulus' mond. God wil zijn sjaloom geven – in jouw en mijn hart. Omdat alle onvrede, alle geweld en strijd uiteindelijk daar vandaan komen. Uit ons hart. En juist dat hart van ons – hoe vaak zijn het hele andere dingen die daar de dienst uitmaken. Het loopt vol met: wrok, boosheid, onvrede. En God weet dat dus. Hij kent mijn hart. Hij weet hoe gevoelig en kwetsbaar het is. En daarom wil Hij juist daar komen met zijn sjaloom.

En wat gebeurt er dan? Wat doet de vrede van Christus met jouw en mijn hart? Laat mij gewoon een paar dingen noemen. In jouw hart kunnen onrust en onvrede heersen. Onrust die zegt: ik moet meer en beter, ik ben niet goed genoeg. Misschien aangewakkerd door de maatschappij waarin we leven met de nadruk op doen en

presteren. Onrust jaagt op en brandt je af. De vrede van Christus zegt: ik vind jou goed zoals je bent, voor mij hoeft jij je niet te bewijzen, in mijn ogen ben je goed genoeg.

Jouw hart kan beheerst worden door schuld. Schuld die zegt: je had het beter moeten doen, je maakt er een bende van... Schuld maakt klein en vaagt je weg. Maar de vrede van Christus zegt: Ik heb de schuld voor je betaald, Ik heb het voor jou volbracht, ik neem je in genade aan. Hou op jezelf af te maken, vind rust in de genade van God. Of jouw hart kan vol zijn van angst en bezorgdheid. Als er opeens problemen op je pad komen. Hoe zal het mij vergaan, komt het nog wel goed? Angst en bezorgdheid ontnemen je het vertrouwen voor de dag van morgen. Maar de vrede van Christus zegt: ik hou je vast, ik laat je niet los, vertrouw op Mij, het komt goed.

Misschien kun jij voor jezelf dat verder invullen. Wat heerst in mijn hart? Wat geeft mij onvrede? En hoe zou de vrede van Christus dat kunnen veranderen? Van alle dingen waarover je waakt, waak vooral over je hart, het is de bron van je leven. Zo luidt een spreuk uit de Bijbel. God gunt jou de vrede van Christus in jouw hart. Zijn sjaloem diep binnen in jou. Een vrede die alle verstand te boven gaat, zegt Paulus, en die jouw hart en jouw gedachten zal beschermen. Jaag ze weg, die stemmen die onvrede geven. Weg jij, wrok, boosheid, schuld, angst! Jullie zuigen de vrede uit mijn leven! Dit hart is een hart waar de vrede van Christus heerst!

Laat vrede groeien in je leven dia

Vrede begint bij God, wil heersen in jouw hart en – als laatste: gaat vandaar uit verder groeien in je leven. Niet alleen vrede met God, met jezelf, maar ook met anderen. Zichtbaar en voelbaar. Bij Paulus kun je dat mooi aanwijzen, hoe dat in zijn tijd in zijn werk ging. Daarom lezen we dat gedeelte uit Efeziërs 2. Christus is onze vrede, zegt Paulus daar. Hij heeft de muur van vijandschap afgebroken. Paulus bedoelt de muur van vijandschap tussen heidenen en joden. De lezers van zijn brief waren vroeger heidenen. Jullie stonden erbuiten, zegt Paulus. Niet verbonden aan Christus. Buiten het burgerschap van Israël. Maar nu niet meer. Jullie zijn dichtbij gekomen door het bloed van Jezus. Want Christus is onze vrede. Hij heeft de twee werelden één gemaakt. Samen ben je één lichaam. Joden en heidenen, in één Geest toegang tot de Vader.

En dat is zo ongehoord eigenlijk. Hoe ver lag dat uit elkaar toen. Een onoverbrugbare kloof. Maar Jezus heft hem op, zegt Paulus dus, breekt 'm af. Bij jullie wordt zichtbaar wat altijd al Gods bedoeling is geweest. Mensen verbonden in vrede, met Hem en met elkaar. Zijn eeuwenoude plan wordt nu het werkelijkheid door Jezus. Een nieuwe

verbondenheid door Jezus wordt zichtbaar. Wat de verschillen ook zijn. Hoe diep de kloof. Want Jezus is onze vrede. We vinden elkaar in Hem. Zijn vrede heerst in ons hart. Zo zijn we Gods kerk op aarde, gemeente van Jezus. Geroepen tot de vrede van Christus, zegt Paulus. Blank, bruin, homo, hetero, rijk, arm, hoog of laag opgeleid, vooruitstrevend of behoudend – wat mensen ook van elkaar gescheiden kan houden. In Jezus wordt het opgeheven. Onze verbinding onderling is sterker dan wat ons van elkaar doet verschillen. De vrede van Christus wordt zichtbaar in hoe wij hier samen leven. We zetten ons ervoor open. Spannen ons ervoor in. Want we zijn ertoe geroepen als leden van één lichaam.

Zo, lieve mensen, gaat deze vrucht van de Geest groeien en bloeien op deze aarde, verscheurd door al zijn conflicten, met alle scheidslijnen en verwijdering. En wel hier. Als wij samen komen. Als mensen in Jezus samen kerk zijn, één lichaam met elkaar vormen. Zie het als een visitekaartje, een uithangbord van Gods nieuwe wereld. Het Koninkrijk van zijn vrede. Kijk, het kan wél, zo verschillend, zo uiteenlopend in opvattingen, denkbeelden en personen. Toch vrede. De vrede van Christus. Vrede die de Geest geeft. Met de hulp van God. In de kracht van de Geest die ons bezielt. Wij kunnen het niet zelf. Maar Hij wél. Lieve mensen, laten we het doen, echt doen, samen zoeken naar deze sjaloom van God in heel ons leven, en de Heilige Geest zijn werk laten doen, in ons hart!

Amen